

Küçük Deniz Kızı

— Ayse Karan · 15 Mayıs 2011

Denizin derinliklerinde mercanlar arasında çok güzel kayalıklar balıkların saltanat sürdüğü bin bir çeşit bitkinin yetiştiği deniz dibi cennetinin var olduğu renkli bir dünya küçük deniz kızı bu güzellikler içerisinde dolaşıp gününü gün ederken aklında hep yukarıları vardı bu güzel cennet yer onu sıkıyordu değişik mekan macera arıyordu balık larla yarışmak yosunların arasında saklanmak mercan kayalarında oynamak artık tat vermiyordu her gün aynı yerler onu mana ton yapmıştı yukarı diyordu yukarılarda ne var bir gün deniye cem dedi yukarı doğru yüzmeye başladı bir hayli yol almıştı korkakça baktı geriye aşağısı görünmüyordu kararsız bakındı dönsem mi geriye diye ama merakı üstün geldi hızla yukarı yüzmeye devam etti bazen balıklar geçiyordu sürüyle yukarı çıktıkça aydınlandı deniz sular parladı birden suyun üstüne çıkmıştı güneş kamaştırdı gözlerini daldı biraz sulara topladı kendini ulaşmıştı sevinçle kalbi pır pır çarparak yine suyun yüzüne çıktı gözlerini kırparak uzunca seyretti etrafı her yer su ile kaplı dedi çok uzaklarda dağlar görünüyordu deniz kızı hızla yüzerek dağlara doğru yol aldı çok merak ediyordu oraları dağları sahile yaklaşınca kalabalık gördü bunlarda ne diye bakındı insanlar denize giriyor yüzüyorlardı küçük deniz kızı şaşkınca baktı aklı karışmıştı küçük büyük pek çok insan vardı fazla yaklaşmadan dolandı etraflarında ne kadar mutluydu bu insanlar denize dalıp çıkıyor kahkahaları denizin dalgalarına karışıyordu uzunca seyretti sonra geç kala cam diyerek hızla aşağılara yüzmeye başladı uzun sürdü yolculuğu zaman akıp geçmişti annesi karşıladı merakla nereye kayboldun canım dedi okşadı uzun lepiska saçlarını nereye kayboldun canım diye küçük deniz kızı yorgun başını dayadı annesinin göğsüne biraz dinlenip kızma bana olur mu anne dedi kızma bana neye kızayım ki bir suç mu işledin deniz kızı tüm sevecenlikle gülerek yok çok suç sayılmaz ama biraz tehlikeli bir gezinti yaptım annesi biraz şaşkın nereye kadar diye baktı yüzüne

Seni dinliyorum bu gezinti nereye yukarı oraları çok merak ediyordum yukarıda neler var annesi şaşkın sen dedi sen ne yaptın yukarı çıktım deme evet anne çıktım dağlar gördüm sahile yakın birde bize benzer birileri vardı ama kuyruksuz du onlar annesi hem üzgün hem kızgın kızım dedi bir daha sakın ola yukarısı yok anladın mı beni yukarısı yok neden o gördüklerim neydi anne annesi dalgın insan onlar kızım insan bize zarar verirler mi bilmiyorum ama bazı duyduklarım varki tabi bize zarar verirler birazcık acımasız olurlarmış nasıl yani bilmiyorum sen sen ol onlara yaklaşma ne olur kızım unut yukarısını anne o raları öyle güzeli ben çok sevdim ama kızım bizim için çok tehlikeli bizler oralarda yaşayamayız bizim dünyamız burası ve sen bu dünyanın insanısın bunu unutma bir daha yukarı yok seni kaybetmek istemem diye sarıldı öptü küçük deniz kızı çok yorulmuştu hemen uyudu uyandığında aklı fikri yukarıdaydı annesinin sözleri geldi aklına ne tehlikesi olabilirdi insanlar niye zarar verirdi bütün bu sorular kafasında dönüp duruyordu yine çıkı cam dedi ilk fırsatta çıka cam günler geçiyordu küçük deniz kızı fırsat buldu mu hep yukarı çıkıyor insanlara yakın olmaya onları incelemeye doyamıyordu kendini gösterme den

Bir gün yine etrafı izlerken rüzgarın etkisiyle dalgalar bir sandal sürüklemişti onu gördü sahilden çok uzaktı bu da ne diye yaklaştı sessiz hareket ediyordu sandala yaklaştı içinde biri vardı uyumuş mu bu ne

yapıyor diye dolandı etrafında sessizce biri yatıyordu sahile baktı çok uzaktı Allah dedi bu sular çok tehlikeli birazdan rüzgar hızlı esecek bu sandal devrilir diye sandala yanaştı yavaşça itmeye başladı sahile doğru çok zordu küçük deniz kızı için ama o çok azimli idi bu adama bir şey olma sın diye uzunca uğraştı bir yandan kendini kimse

Görmesin diye bir hayli yaklaştı insanlar başladı sandala doğru yüzmeye içindekini biliyorlar galiba diye düşündü deniz kızı dibe daldı görünmeden bir muddet sonra yine çıkıp baktı sandalı karaya çekmişler içindeki adamı da alıp götürdüklerini gördü deniz kızı mutlu gerisin geriye döndü annesi kendini arıyordu yine yukarı çıktım deme diye biraz sertçe sordu evet anne yukarı çıktım ama bir hayat kurtardım nasıl olanları anlattı gözleri gülerek çok mutluydu küçük deniz kızı annesi sevgi ile kucakladı öptü deniz kızını canım bebenim canım kızım dikkat et yavrum her zaman bu kadar şanslı olmazsın yukarısı bizim için çok tehlikeli beni anladın mı evet anne ama izin ver ara sıra çıkayım söz veriyorum çok dikkatli olu cam söz annem küçük deniz kızı ara sıra yukarılara çıkıp seyretti sahile tatlı bir hazla insanları ne güzeldede eylene yor lar diyerek

YAZAN HACI AYŞE KARAN